

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20
mm

Tre smukke Viser.

Lenge var det syrr me Kaffe sekk, sa'n, Men
til Slut so maatte Dammen vekk, sa'n, No før me'en
njote, Han, no er me Fljote, No me drikka den so
fort me rekk, sa'n. Men til Slut, sa'n, Kaffesut, sa'n,
kjem til jaga Kaffegleda ut, sa'n.

2. Frjoser du, so er her gode Raad, sa'n, Blaas
i Varmen og sett Svarten paa, sa'n; Gaar du var
som Loppen, Skjenk i Kaffekoppen, Den skal verme
dig fraa Top til Taa, sa'n. Skjelven burt, sa'n!
Frjose turt, sa'n, Ingen som hadd' Kaffe, heve
turvt, sa'n.

3. Er du sveitt og mod og thyrst og heit, sa'n,
Hjelp mot slik ei Armod alle veit, sa'n. Kjem av
same Tuten, Log af Kaffegruten, Sligt kann drive
burt baad' fort og greidt, sa'n. Drikke daa, sa'n!
Alle maa, sa'n, Som seg Tørsten vil bevare fraa, sa'n.

4. Alle hev vel høyrt ka gamle ro', sa'n, At
den Ting som fyller au maa so', sa'n. Kaffe, Ma-
gen spilar, Skam faa den som twilar, Og til bie
paa er han so stod, sa'n. Drikk og tru, sa'n! Hutt-
etu, sa'n! „Mat i gode Drykker," segje du, sa'n.

V box 6:166

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

5. Men um du er mett, so veit du holt? ja'n,
Bist det beste betre er held godt, ja'n: Etter gode
Maten tak deg ein til Praten, Betre lever ingen i
sit Slot, ja'n, Drif og pust, jan, Liv kun drust,
ja'n, Kaffe kann du faa for Pening flust, ja'n.

6. Maa i blesta stundom venter du, ja'n, Drif
den blakke Logen — jamentru — ja'n, Skal ho bli
so glatt, ja'n, Som ein Hardenghatt, ja'n, Snogt i
i kaate Sprang du skal deg snu, ja'n. Læ og drift,
ja'n! For ein Slik, jan Jagast Grillor so det heve
Skif, jan.

7. Intje godt kann trivast utan den, ja'n, Ingen
gode Grannar, ingen Ben, ja'n, Men ein varmer
Sup, du, Og ein Terteglup,¹⁾ du, Det kan verme
up ei heiler Grend, ja'n. Arg og tvoer, ja'n Leid
og sør, ja'n, Bliver den som ingen Kaffe sør, ja'n.

8. I eit Lag slet inga Moro e', ja'n, Maa der
ingen Kaffe væra med, ja'n; Men naar alle vaggar
lifsom fulle Kaggar, Daa fer Folket fyrist til rød'
og læ ja'n. I Kallas, ja'n Ingen Spas, ja'n Kom
til trivast, var 'kje Kaffefjas, ja'n.

9. Endaa, Stakkar! sume kaller deg, ja'n, „Kaf-
fesvarten, som til Armod dreg“, ja'n, „Pening-
Utfall-Osen“, Men dei tarv'kje ssos'en, Kaffe drifta
dei sovel som eg, ja'n. Sutre? pyt, ja'n! Pungen
glytt, ja'n! Betre kan 'kje Skillingann' bli ytt, ja'n.

10. Kaffe vil me drift' og takke te', ja'n, Høv

¹⁾ Kaffe med Brennevin i.

me den, so hev me Moro med, ja'n. Skillingen,
lat laup'en! Kaffe, lat os kamp'en! Godt han vir-
kar, vondt han dytter ned, ja'n. Drift og sit, ja'n!
Kaffe hit, ja'n! Kaffe likar alle, som hev Wit, ja'n.

Melken sjø at drifke, Sirupskruffen slifke Var
ei Nordmands Bis; Drifke Elv og folde Bande,
Drifke Drif, som varmed' Bande, Det var Nord-
mands Bis.

2. Sukkerklump at smelte, Mandeldeig at elte,
Var ei Nordmands Bis; Haare-Ribber, Bukke-
Rygge, Speget Øfselaar at tygge, Det var Nord-
mands Bis.

3. Svøbe sig i Silke, Knipplings-Traad at pilke,
Var ei Nordmands Bis; Bast til Baand at sam-
mentvinde, Bjerkebark om Ben at binde, Det var
Nordmands Bis.

4. Under Dun at varme Hvide, blode Arme,
Var ei Nordmands Bis; Brude Sten til Hoved-
pude, Naar han var i Marken ude, Det var Nord-
mands Bis.

5. Pigers Sko at lysse, Pattebarn at dysse,
Var ei Nordmands Bis. Med en halv afhuggen
Hage Sin Venindes Kys at tage, Det var Nord-
mands Bis.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0

mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20
80 70 60 50 40 30 20 10 0

[Runeberg, Johan Ludvig]

Sönnar af et folk, som blödt, På Narvas hed,
på Polens sand, på Leipzigs slätter, Lützens kullar!
Ån har Finlands kraft ei dödt, Ån kan med oväns-
blod ett fält här färgas rödt. Bort, bort, hvila
raast och frid! En storm är lös, det ljungar eld,
och fältkamonens åffa rullar; Framåt, framåt, led
vid led! På tappre män se tappre sädars andar
ned. Ådlaste mål oss vinkar på vår hana; Skarpt
är vårt stål, och blöda är vår vana. Alla, alla,
fält framåt! Här är vår sekelgamla frihets sköna
stråt. Lys högt, du segersälla fana, Sliten af stri-
der se'n en grånad forntids dar, Fram, fram, vårt
ädla, härfjade standar, Ån finn's en flit med Fin-
lands gamla färgor qvar.

Trykt og tilkjøbs i Johan L. Sundts Bogtrykkeri.

[Thjem] u.å.